

Ελλάδα. Αποκρυφιστικό εγκληματικό ζώο του κομμουνισμού. Η Ελλάς βάν τινι τινι τυχαία τυχαία. Η Ελλάς ως κακή. Έχασε με τον Νικητή Δρακό. Έχασε με την άξιονη δημοκρατία

Διμήτρης Δημοκρατία!!
 ΑΓΗΣ Σώπα!

ΜΕΓΑΦΩΝΟ Έχουμε ανανήγατε. Αν είλε πραγματικοί Έχουμε ανανήγατε.

Α° ΚΡΑΤ Στιν Άθωνια παρασημοφορηδικά Τώρα δω είμαι πιά Έχουμε!

Β° ΚΡΑΤΗΜ. Δυό βοχίς γραμματικά απ' τούς Γερμανούς στο βουνό. Τώρα...

Σκοπος Πάφλε βέις

ΜΕΓΑΦΩΝΟ Ο Δρακός έχει τη δύναμη να βάν κάνει να ζανδρινε Έχουμε Ζήτω ή μεχαχη Ελλάδα. Ζήτω ή Μακρόνοσοι (ακούχλα μουσική γραφοτόνου απ' το μεχάφωνο ενδιαμεα ακούχλα τα παρανάω συνθήματα.

α) Τα παιδιά σας βάν περιμένουν. Οί γυναίκες σας βάν περιμένουν. Οί μαμάδες σας βάν περιμένουν (νικρική ήβουχίε οί κρατούμενοι γούν καδε έως με τη δικιά του σκέψη)

β)

ἔχων ἡ γυρίετε ἐπὶ χωρία βα-
γυρίετε ἐπὶ χωράγια βα- ἴν-
ρίετε ἐπὶ δουρίε βα-.

γ)

ἔχων μετὶ τὴν ἔχων.
ἔχων μετὶ τὴν ἔχων.

ΣΤΑΘΗΣ

Φουιάδες! (εἰς πᾶσι ἀπ' ὅσω
ἀκούσθαι βήματα βραβυτικά)

ΑΞ/ΚΟΣ

(ἀπ' ὅσω) ἄνθρωποι! Ἄγγε!

ΒΑΣΙΛΗΣ

Ἐρδάνε...

Α' ΚΡΑΤΥΜ.

Θα μὲς πάρουχ.

ΑΓΗΣ

Ναι.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Τεχνίωσαν τὰ ψέμαλα.

ΑΞ/ΚΟΣ

(κναινολας. κίβρατω. ὕψω) ἴσοι
εἶναι δῶ;

ΣΚΟΠΟΣ

(χαρτὰ βραβυτ.) λαμβάνω τὴν
εἰρήνην ἢ ἀναφέρω ἰς παρόντος

ΑΞ/ΚΟΣ

Ἀκούετε εἰς δῶ: ἔστω ἔντα, νὰ περ-
νᾶν νὰ λαλοποιηδῆ. (ρίχουσι τὸ γὰρ)

Β' ΚΡΑΤΥΜ.

Διχαδῆ;

ΑΞ/ΚΟΣ

Τὸ φραγῆσ ἠδικίης Αἰωνίης δὲ εἶναι
εἰς διαδου βα- ὅση ἢ νύχτα, γιὰ
νὰ ὑπογράψῃ βυζύου μελανοίε
ἄχχίως... ἔυνωνδῆκαρ. Καί
εἰς τὸ γίω. Κανὴ δὲ δὲ μῆνη
χωρὶς δῆλωση. εἶτε μετὶ τὸ καρο
εἶτε... χη! Ὁ θεὸς νὰ εἰς γυμνῆ.

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Κανείς δε δά μινυ χωρις διζωση.
Νά ετοιμάστε τὰ πράγματα σας.

ΑΓΗΣ Έχουμε ένα βαρύνε κλυπημένο αν
ήταν δυνατό να...

Αξ/κος Νά πωδάνη.

Β' ΑΠΦΑΜ. Ποιός μίμωε ρε (βιωπή) είναι ποίος μί.
μωε

ΑΓΗΣ Έχω...

Β' ΑΠΦΑΜ. (του δίνει μια χερή χροδιά. Ο Άχμος
κονιζεται προς βιχη) Νά για να
μωδης να μη κινης τον ποσόφουχο.

Αξ/κος Ποιόν;.. Ποιός δά βιχί;... Χμ.! Εί-
πα ποίος δέ βιχί; (Αυριώνη τὰ χερκ
βιο βινδος και περιμινε) Κανένας;..

Ε' ΚΡΑΤ. (δειχά) Έχω...

Αξ/κος Πάρτε τον (νας Άχφωμ. χαρπλά τον
αξ/μο και βουδέ τὰ ρούχα και τον παιρ-
νη) Άχμος;... Έμπρη ποιόν;...

ΣΤ' ΚΡΑΤ. Έχω... (τον παιρουν)

Αξ/κος Άχμος; (χουαβρινε) Άχμος είναι. (βτον
Μιζτο) Σι χίρο (ο Μιζτο τον κωλ.
τάρη άφρημινε και τον επαντα) Εί-
βίνα τω χέω χίρο.

Πηπτος (άφρημινε) Ή;

Αξ/κος Τον κούφο κινης. Σι ρωτάω γιατι δε
βραίνης;...

ΜΙΝΤΟΣ Τι σημασία έχουν πιά όχα αυτά που χή.

ΑΞΙΚΟΣ Κοροϊδύει χέρο... Θα βγής;

ΜΙΝΤΟΣ Πού να πάω;

ΑΞΙΚΟΣ Να υποχρέω δίνωσαν μελανοσίας. Να
ήσυχάβης χέρο ανδρωτός.

ΜΙΝΤΟΣ (ἀπογοαυιστικά) Όχι.

ΑΞΙΚΟΣ Τι ήπης παμύοχέρη;

ΜΙΝΤΟΣ Είναι όχι!

ΑΞΙΚΟΣ Να να μάθει να χή όχι. (των δίνω
ένα χέρο να χή με χέρο)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ντροπή που βαρή έχει δα ένα χέρο.

ΑΞΙΚΟΣ (δυσασήντα) Πάρτε τον. Πάρτε τον από
πό μπροστά μου να μη τον βκολώσω
(οι άχρημ. πέρλου πάνω στο Δημήτρη
βάν κοράκια και με κηλές και προδής
τον παίρνουν έξω) Έγώ γραφίς μου
να τον περιποιώ με νάχος. Παμύο-
τόμαρο (δούς άχρημ) Μπρός! Άχρος...
Άχρος (δὲ βχάινη κανίης) Καμά δα
δούρη. (βλὲς άχρημ) Δυό Δυό να
λους χέρνι δὲ βυρρυήο.

ΑΠΦΑΜΙΤ. Μπρός. Έχάτε δυό (δὲ κουνίλα κανίης)

ΑΞΙΚΟΣ Τσακάρια! Κιοκίς! Μπρός! Ξύ
και βύ. (ὁ Α^{ος} και Β^{ος} κραλούμενος βχάι-
νονν. περνώντα μπρός ἀπ' τον άξικό
τρώνε άρκίς βουρδουχίς) Πούβυδς.

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Έχεις και γλώσσα; (φύγουν. Από μα-
κριά ακούγονται οι πρώτες φωνές των βα-
σανιζομένων)

ΜΙΝΤΟΣ (συμπρά κι' εφρημίζω) Αύριο σκο-
τώσαν κι' ουγαίρα μου... Ναι αυτοί...

ΑΓΗΣ Η εύχασε παηνού...

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Πιχό νερό... Όχι... Νερό... (οι φωνές από
όξω δυναμίνον. Θ' έλάθης που ήταν
όχο αυτό το διάστημα ακίνυτο με
καργυμίνε μάνα βρό' άντρο εν-
κώνη τραχιά λά χέρια του πρία λά
μηρίς λευκίνα τὰ κλλάρι και βόχη
τραλλά δυνατά χέρια. Μια αχλίδε φυ-
γαρισού τον φωτίζε ένωνα)

ΑΓΗΣ ΣΤΑΘΗ.....

ΣΤΑΘΗΣ Όχι δίν λρίμων! Νά· δίν λρίμων!
Κλλάζου! Κλλάζου (στακαλά· Κλλάρι
άρριε έναν έναν και φαναγίει με βε-
ριά βραχυνή φωτή) Ποιος είναι πύς λρί-
μων; Ποιος; Ποιος; (χγάνη δυνατά)

ΕΚΟΠΟΣ (αδίαγορε) Έννερχείο. Ένα φορτί-
ο 6^ω 3^α 2 να παραγάβη ένεν
τρύο...

ΑΓΗΣ Παιδί μου.....

ΣΤΑΘΗΣ Ποιος μήνυε... είναι δίν λρίμων (τον
πιάνει ριχό ε' όχο του το σώμα)

ΑΝΦΑΜΙΤΗ ΜΗΡΟΣ. Έχασε άλλους δύο. Ξύ (620ν 7^ο) και
60 (620ν μιχ20)

ΜΙΝΤΟΣ Ναι... έρχουμαι (μαζώνη ή κηόχολου)

ΒΑΣΙΛΗΣ Πανηού!...

ΜΙΝΤΟΣ Έχνια βου δάσκαλε... Τώρα ξέρω πιά...
(φωτίζουν. Έρχεται ένα φορέο για τον ξω-
δη. κείνος ανι. δίκτα)

ΕΣΤΑΘΗΣ Όχι πάνω βε' άλοχα! Γκιών. γκιών-
γκιών (οι φωνή του ακούγεται κι' απ' έξω)

ΑΓΗΣ Βασιλή...

ΒΑΣΙΛΗΣ Ναι...

ΑΓΗΣ (άηχά) Θάδχα αν... ανδρωποι είμα.
622- αν εί χίω... Να πάρει αυτά και
δώσει βτη γυναίκα μου και να λός ηύ...

ΒΑΣΙΛΗΣ Τι εν' αυτα ποι γει Άχη...

ΑΓΗΣ Τό ροχοί βε'ο μεχάχο χιό μου. Τώχω
και χύ απ' τον πατέρα μου...

ΒΑΓΓΕΛΗΣ (οι φωνές δυναμώνουν απ' έξω) Διψάω...

ΒΑΣΙΛΗΣ (620ν Άχη) Δώβου το χέρι σου (ακούρε-
ται βτριχκιά σπαρακτική φωνή)

ΑΓΗΣ φοβάσαι Βασιλή; (620ν μιχ20 τα χέρια)

ΒΑΣΙΛΗΣ Ναι

ΑΓΗΣ Πιζός ε;

ΒΑΣΙΛΗΣ Ναι

ΑΓΗΣ Τό δικνο είναι μαζι μας

ΒΑΣΙΛΗΣ Ναι... (620ν φωνές που δυναμώνουν)

Πράξη Β^η

Εικόνα Β^η

Σε μία βκηνή του ΣΤ^{ου} λόχου.
Δεξιά της βκηνής υπάρχει δι-
άδρομος βζενός.

Φαίνεται το γεγάρρι που βα-
σιλεύει κι' ένα κομμάτι δάχα-
ρας. Στο διάδρομο ηχάι βη
βκηνή φρουρούν δυο στρατιώτες.
Πότε ποτε το εξωτερικό της βκην-
νής φωτίζεται με χάρψεις - βάν
ἀστραπής απ' τους φακούς των
στρατιωτών.

Από μακριά ακούγονται βγα-
στήμεις και βπαρακτικές φωνές.

Α^{ος} φρουρός Κονλεύουν να λειψώσουν;

Β' ΦΡΥΡΟΣ Ναι. (παύση)
Α' ΦΡΥΡΟΣ Κρυώνεις;
Β' ΦΡΥΡΟΣ Ναι. (παύση)
Α' ΦΡΥΡΟΣ Ἄγρια νύχτα!...
Β' ΦΡΥΡΟΣ Δὲν ζέρω ἂν δάκην ζυγάσω ποῖς!
Α' ΦΡΥΡΟΣ Γὼ δὲ δά ζυγάσω ποῖς!
Β' ΦΡΥΡΟΣ Κρύο!... (παύση)
Α' ΦΡΥΡΟΣ Κοντίζει πιά νά ζημερώσει;
Β' ΦΡΥΡΟΣ Ὅπου κι' ἂν ἴναι δά χαράζει.
Α' ΚΡΑΤΩΜΕΝ. (ἀπόρρητα) Ὁχ...
Β' ΚΡΑΤΩΜ. Ἄχ...
Β' ΦΡΥΡΟΣ Σῶνα... βὰ νά...
Α' ΦΡΥΡΟΣ Ἀπό μέσα ἴναι πού βογγάνε (πυρνεύ
βιαστικά ἐν γοργήσ τ' ἔναν κλυτμήνο)
Β' ΦΡΥΡΟΣ Σιχὰ δά μὲ ἀκούβουν
Α' ΦΡΥΡΟΣ Σούρχεται νά κλάψεις.
Β' ΦΡΥΡΟΣ Ποῖς δὲν νλράνηκα τόσο γιά τὸν ἑαυτό μου.
Α' ΦΡΥΡΟΣ Κι' ἐγὼ. (ἀκούχεται γωνή) Ἀκούς;...
Β' ΦΡΥΡΟΣ Ἐπὶ χαράδρα...
Α' ΦΡΥΡΟΣ Ναι βὴ χαράδρα...
ΣΤΑΥΡΟΣ Ἀκούς μίχτο; (ὁ μίχτος δὲν ἀναλῆ)
Δ' ΚΡΑΤΩΜ Ἐπὶ χαράδρα...
Γ' ΚΡΑΤΩΜ Ναι βὴ χαράδρα...
Α' ΚΡΑΤΩΜ Ὁχ... (παραεταρμένο βογγητό)
ΣΤΑΥΡΟΣ Τεχέφανε μὲ τὰ μᾶς...
Δ' ΚΡΑΤΩΜ. Ναι... γιά βήματα τουχάχιβτο.

ΕΤΑΥΡΟΣ Αὐτό ἦταν ὄχι κι' ὄχι...

Δ^ο ΚΡΑΤΥΜ. Ναι... αὐτό ἦταν ὄχι.

Β^ο ΚΡΑΤΥΜ. Ὁχι!

ΕΤΑΥΡΟΣ Δὲν εἶναι τίποτα τὸ γοιτὸν...

Δ^ο ΚΡΑΤΥΜ. Ναι δὲν εἶναι τίποτα

Α^ο ΚΡΑΤΥΜ. Κρατῆτε εὐς... Ὁχι

ΕΤΑΥΡΟΣ Ὅτις τίποτα (ψάχνει νὰ βρῆ ψῆφον καλα-
μυχη γιὰ νὰ εἶναι νῆ. χαιρετῶσαι πορὶ
εἰς ζεσοκίση γιὰ πρώτη φορά ἐν
χέση:) βύνηροφ;

Α^ο ΚΡΑΤΥΜ. Δὲν ὑπογράφω.. (βαριά) εἶπα δὲν
ὑπογράφω (προσπαθῶ νὰ ἐκκωδῆ ὄρ-
θιος καὶ δὲν μπορῶ)

ΜΙΝΤΟΣ Θάνατος πορὶ βαρμίνος...

ΕΤΑΥΡΟΣ Ἔτσι φαίνεται...

Δ^ο ΚΡΑΤΥΜ. Κοντῶν νὰ νὰ συμπεριώσει;

ΕΤΑΥΡΟΣ Ὅπου κι' ἂν εἶναι (οἱ γυνεὲς κι' οἱ βλα-
βήμιες) ἐρχομαι πρὸς τὴν ἐπιτη)

Φωνὴ ΑΓΗ Ὁχι! Ὁχι! Ὁχι!

Φ. ΑΝΦΑΜ. Ἐμολῶ δε τον ἴον Βούγγαρσ! Ἐμολῶ-
βλε τον (ἴον πλοῦν με μία κλωτσιά στὸ
τσαντῆρι) Παζιόχερε...

Α^ο Αἰφάμη. Θὰ χορίγης κατὰ βῆμερα (βχι-
ποντα, ἴον ὄχλος) Α! Βζέπω βὰς περι-
ποιήδωκαν κατὰ. Χέ Χέ Χέ. Τίραξι
αὐτόν. εἰς περιεπωμένη τὸ κα-

νανε χεχεχε Διαόχοι δέ δίζε
νά τὰ βάλει κάω ε; Πήμα βίη
πύμα και πύη κι' όποιον τὰ βρήχι
πέρα χαχαχα (ετό μίτρο) Γέρο ζούρε
δὰ τὰ πνάξην βάλι κούρουνά χεχε.

ΣΤΑΥΡΟΣ (πυρήσανα) Μπορεί. Κι' άλλοι πωάνεν.
Μά βίη δέ δὰ λυγιάειε ποίη!..

Α° ΑΛΦΑΜ. Γέρο δέ δὰ βρήχι γωντανός από δω
μια Πάιρο χαψιάρη. Έκτός... (κάν-
νη νόημα με τό χίρι του για δύωση)
χεχεχε Γέρο ζούρε χεχεχε (δίνω
μια ετό κακίτο του μίτρο) Πάρε
εννάδωρε;

Β° ΑΛΦΑΜ. (δρίχνοτε, τόν Άχη) Πιχοδύμεε

Α° ΑΛΦΑΜ. Μπορεί και να φύγετε... (γνώσον)

Α° ΦΡΕΣΟΣ (βίη) "Αναντροί..."

Β° ΦΡΕΣΟΣ Σφίξε τὰ δόντια σου και βώνα.

ΣΤΑΥΡΟΣ (δόν Άχη) Σύντροφε..."

ΑΓΗΣ Μη μ' άρκίγεις.

Δ° ΚΡΑΤΥΜ. Σε χάζαβαν πουδενά.

ΑΓΗΣ Η... ή μέση μου

ΣΤΑΥΡΟΣ Τέλειωσαν τώρα..."

ΜΙΝΤΟΣ "Άχη!!"

ΑΓΗΣ Παηνού!! (παύση)

ΜΙΝΤΟΣ (δουλά) "Άχη... Μίπως... μίπως είδες
κινό τό Βασιή;..."

ΑΓΗΣ Όχι.

ΜΙΝΤΟΣ (μονολογικά; βίχ) Είναι πού μοιάζει του
μεγάλου μου γι' αυτό μαδής... Εάν τον
κράω είναι εάν να δωρῶ κῆνον.

Α' ΚΡΑΤΩΜ. Πού είμαι...

ΑΓΗΣ Ποιός;...

Δ' ΚΡΑΤΩΜ. Δίν είναι τίποτα εντρουε...

ΜΙΝΤΟΣ (μόνος του δραματικά) Εντρουε!...

Β' ΚΡΑΤ. Να συμρώσει δι μου.. να συμρώσει.

Δ' ΚΡΑΤ. Ξί χαεε.

ΕΤΑΥΡΟΣ Να κραύκεαν πολλοί έρωχης;

ΜΙΝΤΟΣ (αφηρημένα) Ποιός να το ξίρη... Θ'
ανίξει πῶτο το κορμί για δα το
βαρῶσι ο χίρος δῶ πάνω βέλουτον
τόν ξερὸβραχο. Νιαδῶ νόβοι, θ' ἀπο-
κύνουνε δῶ πέρα βε δάρη η κί-
ρα κῆ χυλκριας. (βωνάρι) Νάνα νω-
ρις, νάνα αρφά; Ποιός ξίρη;... Πού
Ιραβάτε; Κι' αν' εν' για μας έταυρο
χαχάρι μας. Το γάραμε το ψωμί μας.
Μα βά βχέτω πῶτα τὰ παχυκάρια
να βακάνισον! Έτσι... Τι να σῶνῶ;
Πονάω δῶ μέσα ἴσα βῆη καρδιά βά
να μῶ κῆν ξεκιζουν.

ΕΤΑΥΡΟΣ Ποιός δι πονάει μαδής...

ΜΙΝΤΟΣ Νάταν να κραύκεαν ὄχοι... Νά μη

τούς γίνε το χαλίρι.

Α^ο ΚΡΑΤΥΜ.

Διψῶ...

ΜΙΝΤΟΛ

(βυβίρχεται μαχακιά) Διψῶς γιίτι νάι.

Μά... (δυσὶ ἰχθαρίτη γύρνου βριζοῦλα,
δυσὶ καινούργιου κρασίμου)

Β^ο ΛΗΦΑΜ.

(τοῖς πλάημι κλωβίς μίσε) Παιμολοκί-

ρα· ὄχι ἔ;

Α^ο ΑΗΦΑΜ.

Τ' ἔναι αὐτό;

Β^ο "

Ἄν' αὐτόν ἐπέε τον ψηχία

Α^ο "

Πορτογόγι ἔναι;

Β^ο "

Ναί γιανί;

Α^ο "

Γῶ τὸ πρῶτοῖδα

Β^ο "

Ἄε πείχουκ ἀπὸ δῶ χαμου ρε. ἔνι
δὲ βούρωβη τὸ ροχόι βῆ χαράρε.

Α^ο "

καὶ ἐν τὸ λαυχίδι. ἔίμασε πάτω.

(γυῖα ἢ γιῖδα) Δῶκε μου δῶ...

Β^ο "

Πίω ρε πχύμα που δά βῶ δῶκω.

Α^ο "

ἔβω τὸ χοιπὸν ἄπάλω.

Β^ο "

Ἐπάβε νῆ! ἴβα!...

Α^ο "

ἔχει μίβα...

Β^ο "

(τοῦ δάχυν) ὄχι νά.

Α^ο "

Δί ζηγίται ὠ τάζη. Ἄγῶ ἔχει!

Β^ο "

(ψιχνοῦλα τὸ πορτογόγι βγαζι μίε γυνει-
κία φωρορεχί) ἔ! Ρε μανάρα μου
ἔως κόματος!

Α^ο "

Ἀκόμα ἔναι ρε βουροφίνα;

- Β^ο ΑΛΦΑΜΙΤ. 'Αϊ παράλα με: ε ρί και να κουβα
 γίνονται δω και να εξορίθης απ' το Τρίκυπ,
 Α " και βίβλια που δά να γίνονται κι αϊς,
 Β " τους νε δας χχίνι (τον άχναγιάζι
 πρόβλυχα)
 Α^ο " 'Αϊ βζο διαύο ρι μαζακα
 Β^ο " 'Ω, ρί και ευζου πώχι!!
 Α^ο " (άρτην ή φωτογραφία και να πηλα-
 υ με περιφρόνηση) 'Αβ με κάω...
 'Αγού έχη ρε!
 Β^ο " (χχάι) Νία νιάσε αϊά (του δίνι
 δυό πωλοχι χι αρε)
 Α^ο " 'Μόνο; ...
 Β^ο " 'Ε! 'Αϊ βιχλιρ. Θύγα τα δίν δια-
 δίν; (χωνάοφρονε του δίνι άκότε
 'ωδ) Νία.
 Α^ο " Μα...
 Β^ο " Κόβε νιέ μπρς! ...
 Α^ο " Καχά. Πάμε.
 Β^ο " Ούφ. Μπάγιασα νία. 'Αϊ βζο δια-
 οχο μερικοί από δαίλους είναι
 σα βόδια γαμώζ! το ελαυρο που
 οι πούχλιδες (βινιζλα) Μούβκερα
 'ερίνα.
 Α^ο " Κι' εγω. Τίρε το γυφάρι πύς
 είναι; εαν ηχηχι από βιγίζι.

Β' ΑΛΦΑΜΠ. Νά ρε (τον μουχλόν). Θάγουν λά ρέγιε
δυνατά με ηγία δια. Περνά ένα γο-
ρήο με ένα πλητυμένον)

Α' " (γούρτλας) ένα θάγαλα τον μάτε βυ-
νάδεχοι για χουτρο; (χουτίν)

ΣΤΑΥΡΟΣ (είς κανουριουρμίνος) Νάχι πο-
γούσ ακόμα επί χεράδρα.

Ε' ΚΡΑΤΩΝ. "Οχι. Οπου κι' αν είναι δε λυγνώσονται. Εί-
βατε ποχό βαρμίνος;

ΕΤ' ΚΡΑΤ. Τι ρωτάς; Δε βρέθηκε;

Β' ΚΡΑΤ. Το χέρι μου... όσο κρυώνη...

ΣΤΑΥΡΟΣ Μα πρέπει να το δέεις. Στάσου. Λίγο
πανι;

Ε' ΚΡΑΤ. Νά... (τω δίνω)

Β' ΚΡΑΤ. "Οχι. Σίγα...

ΣΤΑΥΡΟΣ Στάσου μη σκιαζεσαι...

ΜΙΛΤΟΣ (μ' έφαγη) Πως πωυμάω να υπερώνω
να με πωυμάω να δω... μίνονε ποχό;

ΣΤΑΥΡΟΣ Μωδός και πής να μη... Σάμανις έχω
να διαχίζω. Για γάν για πωδίνω.
Μα δάδρα να μη τής γίνω το χέρι.
Σου καιν... γά σπία σου πέρτον
μωδός το ψωμι απ' το βώμα.. σου
τέχη πάντων. κι' ύβερη δίνε καιν
τώς προσωνήσας. Αμ' όχι! Χιζικε βο-
χης' όχι, χιζικε βοχί!

Β' ΚΡΑΤΥΜ. Σιγά σύντροφε.
ΣΤΑΥΡΟΣ Νιώθεις μία γελοία μαζιά να κρινής τον έσρανε σύντροφο

ΜΙΝΤΟΣ Σύντροφο!! Ναι έχοι χώνικαμ τώρα ένα... (Ακούχεται από μακριά χίχιο Ιρηλίου. Όχοι παρώνων εά να περνάει απ' τό κορμί Ιη ηγευτρική ευκίνωση)

ΣΤΑΥΡΟΣ Τι νάναι;

Ε' ΚΡΑΤΥΜ. Κάποιος δέ Ιρηλίου...

ΑΓΗΣ (τραχικά) Έωπάθε. Μη μιλάς χι' αυτό!

ΜΙΝΤΟΣ Ο Ελάδης... Αχ...

ΑΓΗΣ (συμμετρικά) Έωπάθε χοιρόν; (παισι? Ακούχεται κρωζήματα κορακιών)

ΣΤΑΥΡΟΣ Ακου;...

ΑΓΗΣ Δίν είναι τιποτα

Δ' ΚΡΑΤΥΜ. Τα νυχλοπούγια είναι που...

ΜΙΝΤΟΣ Αχμο πουχι... ζι να χυρύνει;...

ΑΓΗΣ Έωπα πατέρα.

ΜΙΝΤΟΣ Γιατί; Γώ δέν έχω ζινο! άλλο παρ' να κλαιω για τούς αποδαμνισμένους τώ χειράσ πια. Για εας δαρδούνε κι άλλο χειμώνες κι άλλες άνοιξες. Μα γώ δέν έχω καιρό. Τα μπρός είναι μονάχα για

Εἰς Ἄστυ με μίνα νὰ τοῦ κλάψω...

(Ἀκούγονται πάλι τὰ κρωγίματα τῶν κορμῶν) Ἄστυ πουλί, κατὰρτίνο..

Εἰς ΚΡΑΤ. Θὰ θυμᾶται ὁ δόχμος καμιά παγιά ἱστορία... (ἰσχυρὸ ἀσπασμὸς)

ΜΙΝΤΟΣ (δυνατῶς) Παγιά;.. Ὁχι! Χλὶς ἴταν χλὶς. Κι' οὔτε τὴ δική μου γυναικὴ ποὺ ἄνθρωπος...

ΑΓΗΣ (εἰς Εἰς) εἶχα μιά κόρη ποὺ τοῦ πῶταν.

ΜΙΝΤΟΣ Πῶταν; (ἄχρια) Ὁχι. Μοῦ τὴ βκολῶσαν (χυχρῶς) ἔξη βγαῖρη τὸ κοριτσάκι τὸ τὸ κορμί τὸ βέβαιον μ' αἶμα.

ΑΓΗΣ Ἐὼνα πατέρα.

ΜΙΝΤΟΣ Ἐωπαίνω χίμη. Ἐωπαίνω. Μὰ τὸ τὸ ἄστυ πουλί (Ἀκούγονται ἡ γωνία τοῦ βασιμῆ ἀπὸ φακρῆ)

Φ. ΒΑΣΙΛΗΝ Ὁχι εἶπα! Ὁχι... ἐμοῦ ἔστε με

Φ. ΑΛΦΑΜ. Βοῦγγαρε...

Β.Φ. ΑΛΦΑΜ (χυρᾶσπῖνα) Θὰ πῶδανς!...

Φ. ΑΣ/ΚΗ (ἄχρια) Τί μοῦ τὸν γυχάτε, ἐμοῦ ἔστε τὸν

Φ. ΒΑΣΙΛ. Ὁχι... Ἀχ

Α. ΑΛΦΑΜ Παγιά μου τρε δὲ ἐποχεῖς;...

Φ. ΒΑΣΙΛΗΝ Ὁχι. ἐμοῦ ἔστε με καχίτερα

Φ. ΑΛΦΑΜ. Νά (τὸν κληπῆ)

Φ. ΑΣ/ΚΗ Θὰ ὑπογράψης; (τὸν κληπῆ)

Φ ΒΑΣΙΛΗΣ 'Οχι! Άνθρωποι! φασίς:--... ΟΧ
Α' ΑΛΦΑΜ. Βγάλλον I' άντρα του πουση...
ΒΑΣΙΛΗΣ (μπανου βη σιμη) Δε βα 40.

ΒΑΡΑΙ
ΑΓΗΣ (ορδισ ο ενταση) Βασιμη!
ΜΙΛΤΟΣ (" ") Γιεμ!

Α' ΑΛΦΑΜ. Αχιμη βριχης ε;
ΑΣΙΚΟΣ Θι να σε σολανουρε ε;
ΒΑΣΙΛΗΣ ΟΧ

Α' ΑΛΦΑΜ. Θα σοι βγαλουμε I' άντρα πρωτα!
ΑΣΙΚΟΣ (σαδισικα) κανω τον παγκα-
ρε ε; Τωρα δε δουτε (τον βρινη
για να τον σολησει) κανε τη προ-
βουχη σου φουκαρα

Α' ΑΛΦΑΜ. Μα τους πικνους κυρι ανδουπο-
λοχαχικ. Θραυμα....

ΑΣΙΚΟΣ Ποιον;... Θα υποχεψεις;
ΒΑΣΙΛΗΣ Κτινα. (ο ασικος βαση απογαβι-
βικα το πιζοχι του στο κροταφο
του θαινη και τραβα η σκανλαμη
Το πιζοχι εμιν ειναι αδικο. Οι
κραυμνοι ανομια παρακοχου-
δουν ηε μεγαλη αχυνια η σιμη-
νη χωρις φυσικε νε βζιπον.)

ΑΓΗΣ 'Οχι... 'Οχι...
ΜΙΛΤΟΣ Μη... Μη... (παινει)

ΑΓΗΣ Ποιόν;
ΒΑΣΙΝΗΣ (μή παράποιο παιδικό) Μήχρις αὐ-
του λοιπόν;

ΑΛΦΑΤ. (βαβύνη για αντίδραση βάζει τα χί-
λια) Χα χα χα

ΑΣΙΚΟ (μή γαργαλή) Σκαμνός!... Αβελ-
τον. Πάμε (βζόν Βαβίνη) Γαργα-
λου ρέ. (ψεύχουν)

ΑΓΗΣ Βαβίνη! (άχιαζιάζομαι: Ο Βαβί-
νη κωριάζεται χαμω βάζει τα
χέρια στα μάγουλά του και ξεσηπεί
σε βουβό κλάμμα)

ΜΙΝΤΟΛ (πολύ χυτηνικά) Σώπαβε χιέμ...

ΑΓΗΣ Αχίε τον (παύση)

ΒΑΣΙΝΗΣ Παηπού... Έω!

ΜΙΝΤΟΛ (ωρήγανα) Αμέ τι δάρυζη εν-
τροφε δάβκαζε; Τι δάρυζη; Θα
λοις έκανα το χατήρι των γιδιών
αίτωνε (άχρια) Αύτοι βισώσαν
η δύγαίρα μου... Αύτοι αβ...
καταραμένοι ναται. "Οβα λρε-
βήζαμε απόψε να λούγ παιδών
ε'όχι τον η ζωή. Να μη κατα-
δούνε ποτέ χαρά Να μη βρε-
δω άνθρωπος για ζωντανό να
λοις χτυπάνη τον πόνο τους.

Νὰ μὴ θρῆσκῶν πολὺ καλὸ, κι'
οἱ κίενο νύχτη σου νάνα ἄγρη
βά τὴν ἀποφινὴ θεὸ μου....

ΑΓΗΣ Σῶνα παπῆου...

ΜΙΝΤΟΣ (ὁ ἔνταβη βυζητή) "Αεζε με... Πά-
νω τους ὄχες οἱ τροκάρη... Πά-
νω τους ὄχες οἱ καζάρη. Πάνω
τους ὄχοι οἱ βόχοι κι' ὄχοι οἱ δά-
νατοι! Ναι (ἄγρη) Ναι ὄχοι
οἱ δάνατοι....

Αὐλαία

Πρόβλεψη 5^η

Σε μια σκηνή του 7 τόχου
στο Β.Ε.Τ.Ο. Ο οὐρανός είναι
συνεφιασμένος. Κάνει κρύο
πολύ χωρίς να φυσάει κατό-
λου αέρας. Από μπροστά
της σκηνής φαίνεται ένα μέ-
ρος του δρόμου. Στο βάθος
διακρίνεται μία ζουρίδα
σύρμα που κλείνει όλο κλειρό
το εργατόπεδο.

ΑΓΗΣ

Μη κάδεται στη πόρτα Μίχο.

ΜΙΠΤΟΣ

(χυσκός αχνία) Όπου κι αν είναι
δα διαβούνε από δω...

ΑΓΗΣ

Δε βγαίνει τίποτα να τους κullās
Μήπως έτσι δα τους βοηθήσεις.
Κάνει κρύο θ' αρρωστήσει.

ΜΙΝΤΟΣ Γιατί μαδες πιότερο ακριβή να ήγω
ή για τούς γερόντους;

ΑΓΗΣ Πρέπει να τυχόν να τω πάρεις απόφα-
ση. Τρεις μήνες τώρα δω πάνω δε κα-
νεις τίποτ' άλλο παρά να περιμένεις τα
παιδιά στη πόρτα.

ΜΙΝΤΟΣ (ηί πύσμα) Δε δέγω να λους λυραγάνε.

ΑΓΗΣ Ποιός τω δέγει;

ΜΙΝΤΟΣ Πιώδω υλρομή μαδής γίνω νάφαι να ήφαι
μεσ' στη χίερα τίν ώρα που οί άλλοι...
κι' ύστερι... Κάρι μου μακίονη τίν καρ-
δια (μικρή παύση)

ΑΓΗΣ Κρύο τω δαιμονισμένο!

ΜΙΝΤΟΣ Δίν είναι τίποτις αὐτό. Είν' ή λεγε-
ται δριζα' άλλα για πύρα και
λεχειώνουκε.

ΑΓΗΣ Ναι.

ΜΙΝΤΟΣ Κι' αὐριο τω ἴδιο πάρι

ΑΓΗΣ Ναι παηηού κι' αὐριο και μωαυριο
κι' ὅσο χρειαστεί ὡσπου νάρδη ή
μερα ής Νικης... ὅποιοι ἀνίξη πιο
πολύ. (μικρή παύση) Λες να χιονίση
μιγτο;

ΜΙΝΤΟΣ Και βίβλια που δα τω ρίξη. Τίποτο
καιρό τα δικά μας, τα θούνα είναι
ὄχα κατάνηρα. (μικρή παύση) γωνί,

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΥΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Βλαστήματα και χριχορα βιματα)
Νά... βώνε... περνάνε: Αχ... θά-
ρί...; Άκου (επιμένουν να μην πόρ-
τα για να δει) Νά! να περνάνε!

(παύση ριόμεν άρνια)

Φ. ΑΛΦΑΜ. Πιο χριχορα
ΜΙΛΤΟΣ τως κωνάη...

ΑΓΗΣ (νυρική) ζώνασε γοιπόν (κι οι δύο
τως λιν ώρα που περνάν η γάχα-
χα είναι β' αγάλασε βαδμο εκ-
νευρισμένοι καθίνας με τον δικό
του τρόπο. Ο μικρός εξωτερικώς
λιν άρνια τως με μωρμωριζα κι
επιγωνήματα. Ο Άχης μινε βιωτήρη
κι' άκινυτω. Μπαίνη η γάχαχα
Ένας-νας προχωρη κατά μικρο
λιν σκινυς, χριχουλας ιδρωτίνω μ'
άνοιχλα λα τρύνιε τως πουκάμωε
ξίς μάλε τως κραάσε όρα από
μία μεγάλη πύρα. Η στάση τως
δείχνη πύ και χλή κι αϊριο θα
κάνουε λιν ίδια δουζία χωρη να
χρυσούν. Κάδε τόσο κι ένας Άχης
τραχίς και βίανω. τρύνη μαζί τως
βριζοτλας και κλυπώντας. Έτο βύνο-
χο τως κραάβουε κι Άχης...

... σουε όπυ πρυννε βαν πινakas με
... δημα - καψώνι επί πύρα - .

Φ. ΑΠΦΑΜ Σι δω μπροστά πιο κρηγορα. Ακόμα. Έτσι!
... Έτσι!

ΜΙΛΤΟΣ Νάτσι! Νάτσι!

ΑΓΗΣ Έλα μέσα πανηού

ΜΙΛΤΟΣ Όχι! Όχι.

ΑΠΦΑΜ. (χαυχιζουλα) Πιο κρηγορα! Πιο κρηγορα.

Α' ΚΡΑΤΣΜ. (εταδφι) Όσο μπορω λριχω.

ΑΠΦΑΜΙΤ. (του δινι μια κίε το μπαμπού) Πα-

... μολομαρο

ΜΙΛΤΟΣ Έκνχι δα το παρμιεου η ερωσε.

ΑΓΗΣ Εω πασε λοιπον

ΑΠΦΑΜ. Βχάτη και ηώσεσ'ε;

Δ' ΚΡΑΤ. Δι μπορω αχο δα πέσω...

Ε' ΚΡΑΤ. Κουρύχιο λυσιών ουρη...

Β' ΑΠΦΑΜ. (δον τ'κρατ) Τι χαβομεράς ρε;

Μηρις!

θ' ΚΡΑΤΣΜ. (εζόν 10') Με φορλωε κίε το χό-

... ρι του το νό βραχο. Δι με βοη.

... δας τρεο χιαμ μου πέφτε...

10' ΚΡΑΤ. (τον βοηδαν Έτσι;

9' ΚΡΑΤ. Ναι.. (Ξαφνικά από μακρι

... α ακουχεται μια παραελαιτί-

... νη βπαραχλική φωνή.

ΜΙΛΤΟΣ Τι νάναι;

ΑΓΗΣ ΔΕ ΤΟ ΓΥΛΑΚΟ

15 ΚΡΑΤ. "Ακουσε; Της βασιλίσσου...

16 ΚΡΑΤ. Ναι... Τα δακρυζα μου είναι πα-
γωμένα (ο μίχως Βύρα με βύρα
βγαίνει ὄξω ἀπ' τὴ βυβλή.)

ΓΑΛΦΑΜ. Που ἐξὸ διαόχο παίνυς ρίχτρο;
ἐτραβός εἶσαι καὶ δὲ βζέπη.
(Ὁν 20^ο ΚΡΑΤΟΜ. με βυβλίβα γωτή)
Μηρῶ. Τι πωλλὰ ρε; (Ἡ δάχαμα
λυγώνη κι ἀπομαυρύνεται)

ΜΙΝΤΟΣ Πάει κι αὐτὸ... Σί να λανε ἡ
γωτή Ἄρη;

ΑΓΗΣ "Εγα μέσα... (παύση)

ΜΙΝΤΟΣ Τι χροῖνα ἔλη ἔ; ἐυλογοῦτε
καμιά βοζέ οὐχα ζούτα καὶ
δὲ με πιάνει ὕπνος ἢ τὴ αὐχί..
Αὐτὸς που ἀπόρριναν πικω... Τὸ
σταῖη... ἔτσι που χάμπανε τὰ
μάτια του κείνη ἦν ὦρα... Τὸ
φώντα που... Τὸν βουχχο εφίνο
τὸ Γιωρχὴ πούεβυε ἡ γωή του
με' βτὴ χαρά... "ἔχ. Γιατί
ὁ Θεός μας ἔδωκε αὐτὸ νὰ κε-
φλοῦμασε τὰ πικω...

ΑΓΗΣ Τὸ αἷμα του δὲ πὰει χαμένο.

ΜΙΝΤΟΣ Θὰ δελα νὰ μόντα νίς νὰ παρῶνω

μαζί τους δίνω τους. Δέ ξέρω Αχρημά
νιώθω δύο βωβιάρια μου σαν... τούτοι να
ναί δικιά μου παιδιά. (Ακούχεται παζι ή
ίδια ήφριε σπαρακτική κραυγή) Τι
νάσαι;

ΑΓΗΣ Παράξω...

ΜΙΑΤΟΛ Τι τωια έρω... Δέ... τιποτα... Όχι
(μπάνει ο Μάνδος. Είναι τρυφί
ή μεγαλόπρστη κορμωτάτα)

ΜΑΝΘΟΛ Ποιος δέν έχωλε γυώσι ή διαλαχίς μου.

ΑΓΗΣ Ο Μάνδος είναι. Μάνδο έχω μία
παχικάρι μου.

ΜΑΝΘΟΛ (άνήθουχα) Κοράκια (γαρώνει μπρο
στη πόρτα σαν κουβάρι τριμουλτα)

"Liiix

ΑΓΗΣ Είμαι φίλος Μάνδο μη φοβάσαι

ΜΑΝΘΟΛ Ή έρω ή Γυναίκα;

ΑΓΗΣ Χη. Γυναίκα! Φιχότα

ΜΑΝΘΟΛ (χαρούμενος) Είμαι φρουρός (ε'αυτί
του Αχρη) Το σύνδυμα είναι Γορρο...

Πρίνη να γίνει ή έφοδος άριεως.

ΑΓΗΣ (χυπηρώτα) Σύμφωνοι, κανέλιανο μου
έχα κάτσε.

ΜΑΝΘΟΛ Τρέχα! φίλη έχα Σουκωδί...
Στάσου εδώ και πούχα. Είναι

για ή Πωλερία. Καταχαβαίνω...

ΑΓΗΣ Ναι ναι και να ναι
 ΕΝΑΣ ΚΡΑΤ. (αν' ελω) Μανδο ε Μανδο;
 ΜΑΝΘΟΣ (Γαρωνι τροφαχμενος παλι) "Ιιιιιχ!!
 ΕΝΑΣ ΚΡΑΤ. Γω εμαι Μανδο Γυναετος.
 ΜΑΝΘΟΣ Περε το ενδυμα
 ΑΓΗΣ (κρυφα) Γορχοπολαμος
 ΕΝΑΣ ΚΡΑΤ. Γορχοπολαμος. Παμε Μανδο (ο τραχος α-
 φινεται να οδυχιδη η βουχα) Πως παει
 παητου;
 ΜΙΝΤΟΣ Καλα χικη... Σο τι εμαδες Αισουεω η φωνη;
 ΕΝΑΣ ΚΡΑΤ. Εαν τι κα μαδω. Ναι... Πενε πως τηραν
 πινε απ' τη φαλαχκα και τους ανεβα-
 βαν στο φυλακιο
 ΑΓΗΣ 'ε;
 ΜΙΝΤΟΣ Γι' αυτο λοιπον;... Ποιοι να ναι; 'ε;
 ΕΝΑΣ ΚΡ. Ποιος ξερε... Παμε Μανδο. Για να
 (ο μιχτος κι ο Αχης διν απαντων Παυση)
 ΜΙΝΤΟΣ Ποιοι να ναι εραχες; (Μηαινη ο Διμηι-
 τρης ειναι παραχως) Ποιπον;
 ΑΓΗΣ Γιατι χυρνες μες στο κρυο Διμηιτη;
 ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τ' ακουεσαι. Πηραν πινε στο φυλακιο.
 ΑΓΗΣ Ναι... Γυρνες πολυ δε κανει να κου-
 ραζεσαι
 ΔΗΜΗΤΡ. Γω...
 ΜΙΝΤΟΣ (Δυηαιλοι τον Γιωρχη που κοροιδωνε το
 Διμηιτη οταν εχεγε «Γω») Γω... 'εχ

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

μωρέ ο Γιωργής!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ο Γιωργής. Κίνος ή βύχαλες.

ΜΙΛΤΟΣ Ο Διός να τον αναπαύει

ΑΓΗΣ ... Ορνιδολοροφίος ο Παράδεισος!?

ΔΗΜΗΤΡΗΣ (μυτημένα α' ένα βιτζάκι με μεγάλες
ζαχαριές και κη δά χαιρούμαι τον ή-
χο χωρίς άσεντζιά και χωρίς βκολού-
ρη. Τώχης να δώκει ή ζωή του έτσι πρό-
δωμε

ΑΓΗΣ Τ' άγαπούσε ε' όνειρο του...

ΜΙΛΤΟΣ Άγάπες ή ή και κίνη ίου τήρε κοντά ής.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Νιρίνουσαν μια καζίτερη ζωή.

ΜΙΛΤΟΣ Ής ο Βασιχης να...

ΑΠΟΣ ΚΡΑΤ. (αη' όζω) Σικάρης; Είναι ρέβα;

ΔΗΜΗΤΡ. Ποίος είναι;

ΑΠΟΣ ΚΡΑΤ. Ένα γράμμα ήχης. Για βας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Γράμμα...

ΜΙΛΤΟΣ Κάθε γίμ...

ΑΠΟΣ ΚΡΑΤ. Όχι. Βιάζουμαι

ΜΙΛΤΟΣ Τι έμαδες. Δίνε ηίς τήραν ηίντε το-
καλαίους

ΑΠΟΣ ΚΡΑΤ. Ναι. Δεν ακούβατε τίς φωνίς;

ΜΙΛΤΟΣ (άνήσυχα ποχί) Ποιοί νάνα;

ΑΠΟΣ ΚΡΑΤ. Δέ ξέρω... Για βας. Α! Νά. έρχονταν
τα παιδια. (Μπαίνη ο Ιουλιάνος
ή ή άγος ένας κραυγμένος)

ΑΝΤΩΝΗΣ (πολύ βιασχωρημένος) Για να...

ΜΙΝΤΟΛ Ποιον;... εἶν' ἀχίθνα;

ΑΝΤΩΝΗΣ Ναι...

ΜΙΝΤΟΛ ...Ὁ Βασιλεύς;

ΑΝΤΩΝΗΣ Τὸν μήρα...

ΜΙΝΤΟΛ Ὁχι. Δὲ πρέπει.

ΑΓΗΣ Μὴ κάνεις ἔτσι.

ΑΝΤΩΝΗΣ Διαλέξαν πέντε φαίνονται πὺς οἱ φωνές...

ΜΙΝΤΟΛ Ὡρί...

ΑΝΤΩΝΗΣ Τὸν μήραν ἐνὶ θυλάκιον ἀπάνω (ἡπαι-
ρουν ἄλλοι δὺο κρατούμενοι)

ΑΓΗΣ Ποιον; Ποιοὶ εἶναι;

ΚΡΑΤΟΥΜ. Ὁ Βασιλεύς, ὁ Μερίνος, ὁ Χούβας, ὁ Φου-
ράκος

ΑΓΗΣ Ποιὸς εἶν' αὐτός;

ΚΡΑΤΟΥΜ. Κεῖνο τὸ ζαντὸ παιδί... ὁ μηχανικός

ΑΓΗΣ Α! Ἄλλος.

ΚΡΑΤΟΥΜ. Ὁ Μακρῆ, ὁ Μίττος...

ΜΙΝΤΟΛ Σωπάστε... Ὁχι Ὁχι. Μοῦ φάνηκε πὺς
ἄκουσα φωνές.

ΑΝΤΩΝΗΣ Ὁχι. Δὲν εἶναι (παύση)

ΚΡΑΤΟΥΜ. Ὁχους ἐν ἴδιον μᾶς περιμένει.

ΔΗΜΗΤΡ. Σωπάστε νιά... Γώ...

ΜΙΝΤΟΛ Ναι, ναι. Σωπάστε. Μπορεῖ καὶ νὰ μὴν
εἶναι τίποτις ἔ; Νάταν ἔτσι μαδίς βάν...
ἔχει δίκιο ὁ Δημήτρης, ἄς περιμένουμε

κομάει, μπορεί και να μιν είναι τινός
βοβαρό... θυμάμαι τόν που... να έτε
πῆραν και τόν γιό μου μια νύχτα
οι χωροφυλάκοι στο χωριό. Η γρημά
κόνιψε να τὰ καθαρώσει απ' τὸ γό-
βο της. Τὸ πῆραν και τὸ κρέχνησαν
κόνια στο ποτάμι. Ὑβρις... αὐτὸ ἦταν.
Μου τόφρασαν βαμακρίνο μα δὲ... ἔγω...
Σὲ τρεῖς τρεῖς ἦτανε καζέ και κο-
ροῖνε και τὴ φάνε του που ὄχο ἔμαγε.
Θερίο. Δὲ κίόλεγε καθόμου. Μόνο κει-
δὲ ἐνάρμεθα βία μάγε του κώρνε
μια χαρκαία... (παύση)

ΑΝΤΩΝΗΣ Νύχτωσε κι' ὄχας.

ΚΡΑΤΩΜ. Κάνη κρύο

ΜΙΝΤΟΣ ἔ; Ναι κάνη κρύο.

ΑΝΤΩΝΗΣ Ὁχι κι' ὄρα πάγε ἔβουνε ὄρω.

ΜΙΝΤΟΣ Ὁχι... ἔίνα κομάει να...

ΑΝΤΩΝΗΣ Πες να βρέξει;

ΜΙΝΤΟΣ Ὁχι. Θὰ χιονίσει

ΑΝΤΩΝΗΣ Ἄν τὸ γυρίσει στο νοτιὰ ὄμως δάχουρε βρο-
χή (παύση)

ΜΙΝΤΟΣ Τούτα τὰ παχιοπάπολα μου πηγιάσανε
τὰ ποτάμια.

ΑΝΤΩΝΗΣ Μ' αὐτὰ ἔίνα καινούρια.

ΜΙΝΤΟΣ (πουνρι) Καινούρια ναι μα ὁλὴν ἔτε και

νάβρυσκα δὲ νὰ λαζαζα...

ΑΓΗΣ
ΜΙΝΤΟΣ

Ἡ γρηὰ ὄμυς λάβλυε γιὰ εἶν...

(τὰ χάνυ) Ναι βέβαια μὰ νὰ... πού ἐπει-
δὴς εἶναι... μούρχεται βενά και ποχοί
δὲν ἔχονε... νὰ εὖ δὲν ἔχει Ἀντωνη πὺς
δὰ πορταίας μὲ βὺ χιόνι... ἔχγα μὲ
πὺ γὼ μὲν μὲβα μωδὶς... μὲγαρις τὰ
γορῶ και καδὸλου... κὶ ὁ Βαβίμυς δὲν ἔχει.

ΑΝΤΩΝΗΣ Βχέγε ἀπὸ τὸ νῦ βον ἡ πονηρις και δὲν...

(ἀκούγεται ἡ ἴδια ἀγρια κραυγή)

ΚΡΑΤΩΜΕΝ. (ἀπὸ τὴ πόρτα) Κάποιον κατεβίβουν εἰς γορῶ.

ΜΙΝΤΟΣ Ποιὸς νάναι;

ΚΡΑΤΩΜ. Τόνε γέρνονε και δῶδε.

ΜΙΝΤΟΣ Δὲ βχέπω καλά...

ΑΝΤΩΝΗΣ Παν κολιὰ τω κὶ ὁ χιαρὸς... εὐὺς...

Περνάνε

ΜΙΝΤΟΣ Νὰ δούρε ποιὸς εἶναι! Εἰάβου...

ΔΗΜΗΤΡ. (ἀπὸ τὴ θύρα τῶ) Νὰ μὴ μπουρὺς πανάδερματε.

ΑΓΗΣ Ἐταδῆζε...

ΔΗΜΗΤΡ. Γὼ...

ΑΝΤΩΝΗΣ Νὰ, νὰ... Βχέμυς...

ΜΙΝΤΟΣ Τὸν φνῶριβες;...

ΑΝΤΩΝΗΣ Δὲ μπόρτωα νὰ δῶ Ἡλαν Δαρῶ φανδὺς.

ΑΓΗΣ Ναι ἔτσι μὲν γάνηκε και μὲν

ΜΙΝΤΟΣ Τὸλυ δὲν ἴλαν ὁ Βαβίμυς;...

ΔΗΜΗΤΡ. Τὶ ἔχει νὰ κἀνε αὐτὸ. Κάποιος ἴλαν... Γὼ...

... Πρίντι βάνει και καχά νάλεν ὁ Βασίλης. Μί-
πυς ~~α~~ οἱ ἄλλοι δὲν εἶν' ἀνδρῶνοι;

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΜΙΑΤΟΛ (κλαίει) Σωστέ μιά...

ΑΓΗΣ Ἐπάψτε τὸ χορὸν πανάδματ' (ὅτ' οὐ μίχτο)
Κχαῖς; Μπρονή. Κῆνος δὲ διάδωκε νά
κχαῖρε. Κῆνος μπορῆ και νά χαμοχαῖ-
ει τὴν ὥρα που τὸν βασανίζου. Ἡ δου-
α δὲ του δὲ πὰν χαρῖνη. Κι' ἡ καὶ δὲ βουρ-
δουχιά που δὲχεται ζῆρη πὺς γίνεται μί-
τος κι' ἐνδύκω. γιὰ τὸς βασανιστὲς εἰ-
χιχιάδ' νένος ἀχρωτῶς. Μὰ δὲν εἶναι
ὥρα γιὰ κουβίντες. Καχῖτερ' ἂς μαχι-
αβῶντε. Αἴριο βὰν συμπερῶν...

(Τὰ γῶρα βδύνουν ἐνῶ πὺς ἄχρια
και ἐπαραχλικὴ ἀκούχεται ἡ ἴδια φω-
νή ἀπ' τὸ γυζέκιο. Μόζης ζανανάγουν
εἶν' ὄχοιτους βιὰ κρεβάτια τους και
κοιμῶνται. Ὁ Ἄρης ἀνάβει ἕνα τσιγῆρο
κι' ἀναελενάγει)

ΑΝΤΟΝΗ (ψυθιριστά) Δὲ κοιμᾶσαι Ἄρη;

ΑΓΗΣ Σιχὰ... ὄχι.

ΔΗΜΗΤΡ. (παραμυζάν) Ὁ Γιαρὸς μὲν τῶντε.

ΑΝΤΟΝΗ Εἶναι τῆνορα;

ΑΓΗΣ Ὁ Δημήτρης παραμυζάν ὅτ' οὐ πνοὴ.

ΑΝΤΟΝΗ Τί ὥρα νάνα;

ΑΓΗΣ Κοιτεῖν νά συμπερῶν.

ΑΝΤΩΝΗΛ Ποχὺ κρῦο ἔ;...

ΑΓΓΗΛ Ναι... (παύση)

ΑΝΤΩΝΗΛ Ακόμα τὴν βασανίζου...

ΑΓΓΗΛ Ἔστ. Κοιμήσον Αντώνη.

ΑΝΤΩΝΗΛ Δέ μπορῶ... (μικρὴ παύση) Ἀκούεις κάποιον πού γε-
λοῦσε;

ΑΓΓΗΛ Ναι.

ΑΝΤΩΝ Φαίνεται πὺς γελάει...

ΑΓΓΗΛ Ἐώπαθε... (κοιμῶνται)

ΔΗΜΗΤΡΗΛ (παρρηχίη) Φύγε... φύγε...

(Ὁ πῦρ ὁ προβοῦρα, τῷ διατροῦ φωτίζει
τὸ κηρὸς μῆρος τῆς σπητῆς δὲ γαίνουσαι ἔ-
νεξ παραβάν - εἶδος ἐσωτερικῆς αἰχλῆς -
πὺ χωρίζη τῆ σπητῆ. Τὸ γῆς φωτίζει τὸ
ἐσωτερικὸ τῆς σπητῆς τῆρα. Ἡ ἐσωτερι-
κὴ αἰχλῆ ἀνοίγει καὶ γαίνουσαι ὅτῳ
βῆδος κὶ ἀπάνω δεξιῆ ἐσωτερικὸ ἐργα-
τικὸ σπιτοῦ. Ἡ μὲν τῆρα τῷ Δημήτρῳ
κἀὶ τῶ ἀκινυτῆ βάν ἔχραμα τῆς λίνης.
Ἡ γυναῖκα τῶν διαβῆζη ἕνα χριεττα
ὅτῳ γῆς τῆς λῆμης.

ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥΔ. Γιατί δέ μιχῆς μῆνα (κινητῆ ἀκινυτῆ)
εἶναι χράμμα ἀπ' τὸν Δημήτρῳ. Θέμω εἶναι
ἄρωτος. Βαρυὰ ἄρωτος μῆνα.

ΦΩΝΗ (Ἀδριατῆ καὶ μυοτικῆ. Συριετικῆ) Θὰ ζῆσαι...

ΦΩΝΕΣ (Ἀδριατῆ καὶ μυοτικῆ, Συριετικῆ) Θὰ ζῆσαι.

Νά ζήσει...

ΓΥΝΑΙΚΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Πώς τὸν συμπονῶω θεῖ μου (οὐκ φωτογραφία
τοῦ Δημήτρη) θά βῶ πολὺ δυστυχισμένος Δη-
μήτρη; ἔτσι δὲν εἶναι; Κι ἦθονα τόσο με-
βέντης. Θεῖ μου γιατί; ἔξ βασιλιάσαν τὰ
βουλιά τὰ πού χιανίζουν ἕνα δρῦ μέσα
εὐὸ δάσο. Πόσο πρέπει νά βῶ δυστυχισ-
μένος καλέ μου.

ΦΩΝΗ Ὁ Δημήτρη εἶναι ἦρως,

ΦΩΝΕΣ εἶναι ἦρως... εἶναι ἦρως.

ΓΥΝΑΙΚΑ εἶναι τίποτα μὰν... Γιατί δὲ μ' ἀνα-
τῶς (ἢ μὰν εὐὸ Δημήτρη μὲν ἀκίνυτη)
Δημήτρη ἄχ Δημήτρη. Πῶς μπορεῖς μὴ
νὸς. Ὁ νά μποροῦσε νά βέ βοῦδήσω...

Νά βέ φροντίη κανένας κῆ κάτω;

ΦΩΝΗ Δὲν εἶναι μόνος του.

ΦΩΝΕΣ Τὸν παραλέκουν χιχιάδες. Τὸν παραλέ-
κουν χιχιάδες.

ΓΥΝΑΙΚΑ Τί ἦναι μὰν; Τὸν παραλέκουν; Ναι
μὰ ποῖς. Ὁ Γιάννης ὁ βιδρῆς ὁ φίλος του
εὐολῶ δικε. Τὸν Νικόφα τὸ βοβαλή τὸν
ντουφέκιαν Δημήτρη. Ὁ Στρατῆς ὁ
μανάβης χὰ δικε... ἔφυγε... Ποῦ νά
βέ βρῆ νά βέ προβέχη...

ΦΩΝΗ εἶναι κοντὰ του

ΦΩΝΕΣ ζωντανοὶ κι ἀποδαρμένοι εἶναι κοντὰ του.

Ο αδελφός σου ο Γιάννης δε λ'άντεξε να γίνει
βασιλιάς σου και πηχιάθηκε... (Η γριή
μάνε στο άκουσμα του γιού της Γιάννη ανα-
δωλα για μια στιγμή κι ύστερα πήρνε
την ίδια μητρική στάση.

ΦΩΝΗ

Είναι κονιά του. Είναι κονιά του

ΓΥΝΑΙΚΑ

Πή να πηρνες μες στη χαραδρε μόνος;

ΦΩΝΗ

Είναι χιζιάδες αδελφία

ΦΩΝΕΣ

Χιζιάδες αδελφία.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Κι έχω Δημήτρη δε διαπρη να στο κρύ-
ψω. Έχω ένα εφάχτη στο στα ηγυρά που
μου κόβει την ανάσα. Και το παιδί μας ηγά-
ρισε νεκρό άπογε καλέ μου.

ΦΩΝΗ

Άγριο δε φωτίει κανούριος ήγιος

ΦΩΝΕΣ

Ήγιος! Ήγιος! Ήγιος!

ΓΥΝΑΙΚΑ

Θυμάσαι Δημήτρη που βρώγαμε ψωμί και
το παιδί μας κηαϊδούβε. Πες πύς έκα χι'
αυτό... Για το παιδί μας.

ΦΩΝΗ

Γιά όσα τα παιδιά...

ΓΥΝΑΙΚΑ

Έτσι δάνει... Κι η μάνα σου χιρασε Δη-
μήτρη κι άσπρισε... Δε κλαίει πια. Κιλλα-
ζει με. Μόνο που βλέκλαι έτσι ακινη-
τη και μητρική. Δημήτρη Δημήτρη
γιατί με άφηκε μόνη; Γιατί; (Η φω-
τογραφία εξαφανίζεται και στη θέση της
της παρουσιάζεται ο Δημήτρης)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Δὲ β' ἀκούει μόνον...

ΜΑΡΙΑ (μόλις τὸν βλέπει βιάζεται μὴ βραχνή φωνή
κι' ἀπλώνει τὰ χέρια της πρὸς αὐτόν) Γέμ...

(ὄσπερ γαρῶνα πάντα εἶναι ἴδια βράση)

ΓΥΝΑΙΚΑ (μαχακιά) ἔχεις τίνος μίνα (βλέπει τὸν
Δημήτηρ) Δημήτηρ...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ἡ κοῦβα πού με φώναξε γι' αὐτό!...

ΓΥΝΑΙΚΑ Σ' εὐχαριστῶ πού ἦρες...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ὁχι. Ὁχι! Δὲ πρέπει νὰ με εὐχαριστᾷς. Καί
γὼ ἤμουν μόνος. Ἐξέμειν ἔρχομαι ἔργον πρὸ
νιῶδω κι' ἐγὼ μόνος. Μοιάτω βὰ ἓνα καρὶ.
βι ἀνάμενο βὲ πέρασ πρὸ τὸ χλυπᾶνι
οἱ ἀχέρηδες καὶ εὐχλοχάμε πῆς κι' ἐβύ...

ΓΥΝΑΙΚΑ Τί καχά, πούρδης Δημήτηρ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ (μωλυριωδῶς) Ναι μὴ πρέπει νὰ φύγω πα-
ρὶ. Μπορῆ νὰ γυρίει ὁ βασιλεὺς καί...

ΓΥΝΑΙΚΑ (βὰ νὰ μὴ τὸν ἀκούει) εἶναι τὸ βες δυο-
κόλιες Δημήτηρ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Σὰ νὰ μὴ τὴν ἀκούει) Μπορεῖ νὰ χρι-
αθεῖ νὰ τοῦ πλύνουρε τὰ χέρια...

ΓΥΝΑΙΚΑ (τὸ ἴδιο) Τὸ παιδί μας πηχιάζει κησικὸ καί...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ (τὸ ἴδιο) Μπορῆ νὰ τοῦ βιάσουνι καί τοῦ
Βαβίλη ἢ ραχοκοκαζία...

ΓΥΝΑΙΚΑ (πὲ παραπνοο) Δὲ β' ἀκούει...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Καζύλη νὰ πῶ ἀνε παρὰ βασιάτης

ΦΟΝΗ Χα χα χα, εἶναι βασιάτης

ΦΩΝΕΣ Ο άντρας σου είναι βακάνης.

ΓΥΝΑΙΚΑ. Μά για τη Λευκεριέ όμως!

ΦΩΝΗ Χα χα χα Αυτήναι όμορφη κι' είν βακάνης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Μά είναι για την ευτυχία μας που...

ΦΩΝΗ Είναι βακάνης! Είναι βακάνης.

ΓΥΝΑΙΚ. (πρηγανκ) Είν' άντρας μου...

ΦΩΝΗ Χα χα χα. Ε' όχη σου τη ζωή θα βε νταν νίη...

ΔΗΜΗΤΡ. Θα χιαρ ενώ!...

ΦΩΝΗ ...Τα νιάτα σου όμως.

ΓΥΝΑΙΚΑ. Μά είναι πατέρη του παιδιού μας.

ΦΩΝΗ Είν' άχρηστος. Είν' άχρηστος.

ΦΩΝΕΣ ...Άχρηστος... Άχρηστος.

ΓΥΝΑΙΚΑ Δεν είν' άχρηστος. Δεν είν' άχρηστος. (ο Δημήτρης χάνεται)

ΦΩΝΗ Δεν τον άχαπιάς πιά. Δέ τον άχαπιάς.

ΓΥΝΑΙΚΑ. Ε' άχαπιάς Δημήτρη (μ' ένταση) Πίστεψε με.

Πίστεψε με...

(Κλείνει η πόρτα αιλαιά. Ο Δημήτρης βρίσκεται ζαηωμένος στο κρεβάτι και παραμυχάει)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ (παραμυχάει) Μά βε πιστεύω...

ΓΥΝΑΙΚΑ (χωρη νε φαινεται) Ε' εύχαριστώ! Ε' εύχαριστώ.

ΑΝΤΩΝΗΣ (ψυδριδιά) Είπης τίποτα Άχη;

ΑΓΗΣ "Όχι. ο Δημήτρη βχένη όνειρο.

ΑΝΤΩΝΗΣ Σκοίντα σου να ζυνηθεί.

ΑΓΗΣ "Όχι. Του κάνει καχό ο ύπνος.

ΜΙΝΤΟΣ (ὀνειρώδης) ἔχ...
ΑΓΗΣ Παιηού;
ΑΝΤΩΝΗΣ Κοιμάται...

ΑΓΗΣ Κοιμήσου καὶ εὐ· καμνύχλα.

ΑΝΤΩΝΗΣ Καμνύχλα.

Φ. Σκοπὸς (ἀπὸ μαυρῶν) ἦλζ! Τίς εἶ;

ΑΝΤΩΝΗΣ Ἄκουσες;

ΑΓΗΣ Ὁ σκοπὸς ἦταν· καμνύχλα. (Ἀκούχλα,
ρυθμικά ἢ βασανισμένη ὡς ἀνάσα.

Ὁ Μιχζὸς ἐνκύντα, ἀπρὰ καὶ προχωρεῖ
πρὸς τὸ βάθος τῆς ἐκκηνῆς. Ἀνοιχτὴ ἡ μέση

αἰχλαῖα. Ἐσωτερικὸ γωριὰ μπου ἐπιτιοῦ

Ἡ χρῆνὰ Μιχζαῖνα κἀδετα εἴνα βκαμνί
καὶ μπαζῶνη)

ΜΙΝΤΟΣ ..Καχνηπέρα γυναῖκα.

ΜΙΝΤΑΙΝΑ Ἦρῆς; Μόνος εἶσαι;

ΜΙΝΤΟΣ Μόνος!

ΜΙΝΤΑΙΝΑ Τί κρατᾶς ἐνὰ χέρια σου.

ΜΙΝΤΟΣ Φηρερίδε εἶναι...

ΜΙΝΤΑΙΝΑ Τί νὰ τὴ κάνεις;

ΜΙΝΤΟΣ Ὁ Βασιλεὺς ὁ δάσκαλος μερῶς χράμ-
μαρα γυναῖκα καὶ παιδί ὁ Βασιλεὺς χρῆν.

ΜΙΝΤΑΙΝΑ (ξερὰ) Ἐοῦ γλάνουνε τὰ δικά σου τὰ
παιδιά

ΜΙΝΤΟΣ Δέ μπορεῖς νὰ καταλάβεις εὐ· τί εἶναι
ὁ Βασιλεὺς. Μονέχε νὰ μὴ τῶ κάνουνε

κακό· μονάχ' αὐτό.

ΜΙΝΤΑΙΝΑ
ΜΙΝΤΟΣ

Εὐ ζ' ἀδωξες τὰ παιδιὰ χέρο.

Ξίρας ἢ ζέω· ὁ βασιγης δὲ μπορούσε...

ΜΙΝΤΑΙΝΑ

Ἡ θυγατέρα που είναι

ΜΙΝΤΟΣ

(δραματικά) Σώπαε...

ΜΙΝΤΑΙΝΑ

Δεν ἔπρησε νὰ τὴν ἀγύβης νὰ φύγει...

ΜΙΝΤΟΣ

Σύχαε...

ΜΙΝΤΑΙΝΑ

(θυμητικά) Τώρα δά τὴν τουφεκίζουν...

ΜΙΝΤΟΣ

(παράφορα) Νά... Δὴ βὴν φηκερίδα...

ΜΙΝΤΑΙΝΑ

(ἀγρία) Δέ δείχω! Παιδί μου, ἀσέρι μου
καρδιά μου.

ΓΑΡΦΑΛΙΑ

(κηρανεϊφορὰ ἐν ἑνὶ ἀέθρο χωριάτικῶ
φουλάρι. ἐπὶ τῆρος τῆς καρδιάς, τῆς εἶναι
ἕνας μετὰτος αἱμάτινος γεκῆς) Μὲ γῶ-
ραξες μὰνα;

ΜΙΝΤΑΙΝΑ

Ἥρην!

ΓΑΡΦΑΛΙΑ

Πατέρα (ἐκύβη και τοῦ φητὶ τὸ χέρι)

ΜΙΝΤΑΙΝΑ

Τι ἔχεις δὴ καρδιά θυγατέρα; ...

ΓΑΡΦΑΛΙΑ

Τριαντάφυλλο μὰνα

ΜΙΝΤΑΙΝΑ

Τριαντάφυλλο!! Δέ τὸ βχέσω...

ΓΑΡΦΑΛΙΑ

Φύβηξ' ἀγίρας και τὸ τῆρε...

ΜΙΝΤΟΣ

Σὲ πόνεσαν παιδί μου

ΓΑΡΦΑΛΙΑ

Ἄχ μὰνα.

ΜΙΝΤΑΙΝΑ

(πολύ ἰκλωτικά) Μὴνι ματὶ μου θυγατέρα.

ΓΑΡΦΑΛΙΑ

Ὅχι. Θὰ φύγω. Δόσ μου τὴν ἐνική σου πα-
τέρα.

ΜΙΝΤΟΣ Που μας ἀγίνεις ἔρμους δύο χέρους;...

ΓΑΡΦΑΝ. Θα βρω ἡ ἀδέρφια μου

ΜΙΝΤΑΙΝΑ Κ εἶνοι εἰν ἄντρος

ΓΑΡΦΑΝΙΑ Θα πάω και γώ μαζί τους

ΜΙΝΤΟΣ Αὐτόναι δουλεύα τῶν ἀνθρώπων...

ΓΑΡΦΑΝ. Ὅταν παγίτες γιά τῆ μητριά τοῦ ἴδιου
εἶναι.

ΜΙΝΤΑΙΝΑ εἶς ἄπουη θυγατέρα.

ΓΑΡΦΑΝ. Δόσμου τῶν εὐκῆ σου πατέρα!

ΜΙΝΤΟΣ Ὅχι!

ΓΑΡΦΑΝΙΑ (δαιρῶν) Γιατί τῆ κρηναῶν; Γιατί;

ΜΙΝΤΑΙΝΑ Θα βε βολῶσων

ΜΙΝΤΟΣ Ὅχι. Ὅχι.

ΓΑΡΦΑΝΙΑ Μα εἶναι γιά τὸ δίκμο

ΜΙΝΤΟΣ Δὲν εἶναι γιά τὸ σούκι εὐ...

ΜΙΝΤΑΙΝΑ Ποιὸ δὲ ζῶνι τὸ μαζι;

ΓΑΡΦΑΝΙΑ Ἄν παῖσαι μάννα...

ΜΙΝΤΟΣ Τὸ ζοιπὸν;

ΓΑΡΦΑΝΙΑ Πρένη...

ΜΙΝΤΑΙΝΑ Ποιὸ δὲ ζῶνι τὸ γωμῆ;...

ΓΑΡΦΑΝΙΑ Μάννα. Δόσμου τῶν εὐκῆ.

ΜΙΝΤΑΙΝΑ Ὅχι ποτὶς κάττιο νά...

ΓΑΡΦΑΝΙΑ Σὺ πατέρα;... (ὁ Μιγρὸς δὲν ἀπαλῆ)

ΜΙΝΤΑΙΝΑ (πὲρ ἁδῶ) Μὴ εὐχῆ θυγατέρα.

ΓΑΡΦΑΝΙΑ Ἄκου... Ἐκρίρωε... Πρίνη νά

γῶνω... Μάννα... (τῆ γιγαν τοῦ χῆρι)

.. Πατέρα (εὐ ἴδιο) Γηὰς (φύχη ἀρχή)

ΜΙΝΤΑΙΝΑ "Έφυγε;

ΜΙΝΤΟΣ Ναι

ΜΙΝΤΑΙΝΑ "Άκου...

ΜΙΝΤΟΣ Δὲν εἶναι τίποτα γὰ νυχλοποιία...

ΜΙΝΤΑΙΝΑ Θα μὲ κρυώσει μὲ βῆ παγωνιά...

ΜΙΝΤΟΣ Κι' οὐκ εἶναι δὲ τίποτα...

ΜΙΝΤΑΙΝΑ "Ἄς ἔχει τὴν βίβλιν σου (παιδί)

ΜΙΝΤΟΣ Τὰ ἔγγραφα δάχνει γιὰ κενύματα

ΜΙΝΤΑΙΝΑ "Ἄς εἶν' εὐχομένη...

ΜΙΝΤΟΣ Θα χυτο βουγάκι δίπλα σου... βάν ἄντρα!

ΜΙΝΤΑΙΝΑ Τί νὰ χυτο γράφει ἡ μῆτρα σου Πανα-
γιά σου; ...

ΜΙΝΤΟΣ Ἡ μῆτρα σου; ... Νὰ δῶ εἶναι γραμ-
μένη (δαίχνη ἀρχὴ τὴν ἐπιπερίδα καὶ
φύχη ἀρχὴ καὶ μνησίνος)

ΜΙΝΤΑΙΝΑ Φύχες καὶ εὐ; ... Μῆνε γέρο...

ΜΙΝΤΟΣ Δὲ μπορῶ γὼ νὰ μῆνω...

ΜΙΝΤΑΙΝΑ Μὰ βύβου γέρο! Μῆνε...

ΜΙΝΤΟΣ "Όχι. Πρέπει νὰ φύγω. Ὅπου κι' ἂν εἶναι
δα χυρίβει ὁ Βασιλεὺς. Κατὴ ἀντακωσὺ
χρῆμα.

ΜΙΝΤΑΙΝΑ Μῆνε. Μῆνε (ὁ Μιζὸς φύχης)

(Κατὴν ἡ ἐπιπερικὴ αὐτοῦ)

(ὁ Μιζὸς βῆ κρυβάνου καὶ
μαζαί κι' ἀναστέλλει)

ΑΓΗΣ Μιζω δι κοιμάσαι;

ΑΝΤΩΝΗΣ Κοιμάσαι. Άβρονε (ή αίνε)

ΑΓΗΣ Άντωνη;

ΑΝΤΩΝΗΛ Η έχε Άχη...

ΑΓΗΣ Ης να κρατουν τα παιδια...

ΑΝΤΩΝΗΛ Ναι... (παινε)

ΑΓΗΣ Ξέρεις;...

ΑΝΤΩΝΗΛ Έι;

ΑΓΗΣ Άν αντων... δι γυναικου
κειν. Άλλω δι περιεκουε ογο
αν το θυμω

ΑΝΤΩΝΗΣ Άνω το ξέρουν τα παιδια. Θα
προτιμουν να πωδουν παρ...

ΑΓΗΣ Ναι ο βασιμς!

ΑΝΤΩΝΗΛ Κι οι άλλοι... Καμνύλα...
(Αναβουν τα φωτα. Η βουζ
φωτιζαται κοιμουνα ογο
Μπαλνι η Γαρουφαλι νε
μηνη με βρασιωτικο χυμω
και αυρικο χακι παντων)

ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ Πατέρα...

ΜΙΝΤΟΣ Κορη μου. Ηρλε εωι λεγος.

ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ Ναι πατέρα. Πως εβοριες!...

ΜΙΝΤΟΣ Όχι. Όχι. Είμαι ποχι χαρουμενος
που ηρλε Τωξερη ης θάρλες.

ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ Τυραχνιβα ποχι πατέρα ε;

Συγχωράμε αν...

ΜΙΝΤΟΣ Έχω να βέ συγχωρέσω; Όχι. Όχι. Έχω ποιος δέν... Μ' όμν μου την καρδιά σου δίνω την ευκή μου θυγατέρα.

Κι' η μάννα σου... είναι που δέ...

ΓΑΡΦΑΝΙΑ Ναι πατέρα το γυνωρίσω

ΜΙΝΤΟΣ Κάτω θυγατέρα...

ΓΑΡΦΑΝΙΑ Όχι πατέρα. Πρέπει να φύγω. Ημερα να πάρω το Βασίλη. Τώρα καταχαβαίνεις για ε;

ΜΙΝΤΟΣ Ναι, Ναι παιδί μου. (μικρή γέλια)

ΓΑΡΦΑΝΙΑ (δυσήγωνα) Ξέρεις με κανέναν κανιλά-νιβόα...

ΜΙΝΤΟΣ Έλα Χριστε και Παναχία. Είναι παιδί μου;

ΓΑΡΦΑΝΙΑ Ναι πατέρα Ναι. Κι' όλα τ' ας έρι (δείχνει στο βίβλο που την την τηγνή)

ΜΙΝΤΟΣ (δυσήγωνα) Πως γάρμνη! Είναι ήχος (τυμπάνο) Ξέρεις το Βασίλη, τον πήρανε για... Τον βασανίζουν όμν η νύχτα!

ΓΑΡΦΑΝΙΑ Το ξέρω πατέρα.

ΜΙΝΤΟΣ Πως να;

ΓΑΡΦΑΝΙΑ Για σου πατέρα.

ΜΙΝΤΟΣ Μείνε μαζί μας

ΓΑΡΦΑΝΙΑ Θα ζανσεφίζουμε όλοι πατέρα.

ΜΙΝΤΟΣ . Μα οἱ ἀποδαμένοι;
ΓΑΡΥΦΑΛΙΑ Ἡ τοὶ γίνονται ἀελίρια στὸν οὐρανὸ καὶ οὐ-
δητῶν τὰ ἴδιον μας.

ΜΙΝΤΟΣ Νὰ προέχεις τὰ βόγια θυγατέρα
Δὲν εἶναι παῖζε-γίγασε τὰ βόγια.

ΓΑΡΥΦΑΛΙΑ Τὰ βόγια εἶναι γιὰ τοὺς ὄχλους μονάχα.

ΜΙΝΤΟΣ Ἄν δὲν εἶ ἀχόρια

ΓΑΡΥΦΑΛΙΑ Ἄφριο δὲ γιορτάσονται ὄχοι μαζὶ πα-
τέρω...

ΜΙΝΤΟΣ Κι ὁ Βασιλεὺς; (Ἡ Γαρρυφαλία δὲν
ἀπαντᾷ. Φτῆχει ἀρχὴ ἐνὼ ἐβίνετο
ἐντονο φῆς. Ἐνὰ προβοχία μονάχα
φτῆχει τὸ κρεβάζι τοῦ Μήτσου ποὺ κοι-
μάται ἤσυχος ἢ ἐνὰ χαφιόχχο λυ-
πημένο. Ἡ πόμπαιρ εἰς κοῦχλα ἢ
φωτὴ τοῦ ἔκκοτου ἀχρία καὶ τρομα-
χθίνη)

Φ. Σκοποῦ Ἄχρ! Τίς εἶ; (Ἡ κοῦχλα δόρυβου
καὶ φωνὴ φέρε βῆν νύχτα)

ΑΓΗΣ Ἡκοῦς Ἀνίωυ;

ΑΝΤΩΝΗΣ Ναι ἢ νᾶσαι;

Αχρὸς Κάποιοι ἔρχονται κατὰ δῶ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ (ζυνᾶν) Ἔ; Τί πρέχει... Κοιμῆδμα!

ΜΙΝΤΟΣ (ζυνᾶν) Ποιὸς εἶναι;

ΑΓΗΣ Φαίνεται μὲς ἔφηναν τὰ παιδιὰ

ΜΙΝΤΟΣ Μὲ τῆρε ὁ ἴππος καὶ...

Α. ΚΡΑΤΩΜ. (Ξυπᾶ τρομαχμένος) Ἔ; Ἐρχοῦνται γὰρ
μα, παρουν...

Β. ΚΡΑΤΩΜ. Κρῦο...

ΑΓΗΣ Ἀνὴν ἀναίη ἢ γάρηα

ΔΗΜΗΤΡ. Ἐσηᾶε (ὄχρητικὴ φασαρία νλίνουλα)

Α. ΚΡΑΤΩΜ. (ἀπ' ἡ πόρτα) Ἐρχοῦνται κατὰ δῶ...

ΑΓΗΣ Ρίξε καὶ πάνω σου παηνοῦ...

ΜΙΛΤΟΣ (τὰ ἔχη χάσει) Ἔ; Τι; Μὲ τῆρ' οὔνη...

Α. ΚΡΑΤΩΜ. Κάποιον γέροντα κατὰ δῶ. (οἱ φωνὴς δυναμῶν καὶ ξεχωρίζουν)

Α. ΑΛ/ΤΗΣ (ἀπ' ὄξω) Ἀνὴναι ἡ σκηνὴ του (μπαί-
νου κι' ἀγίνου το Βαβίμ μωποδάρηο)

Β. ΑΛ/ΤΗΣ Μοῦ φαχρυνᾶνε τὰ σου γαῖα μου.

Γ. ΑΛ/ΤΗΣ Νά. ἔσ' ἔραρε κυμᾶ νὰ κἀνελε κε-
γλῆδες.

Α. ΑΛ/ΤΗΣ (ὄλον Γ. οῦ) Ἐκαερός ρέ... Πᾶρε...

(ψύχου. Οἱ κρατοῦμενοι μῖν οὐν μὲ
κομῆνη ἢν ἀνάθεα.)

ΜΙΛΤΟΣ Βαβίμη... (ὁ Βαβίμ κομῆνη τὰ χι-
γῆ του ὅτ νὰ δῆξει κατὰ)

ΔΗΜΗΤΡ. Καὶ γέει

Α. ΚΡΑΤΩΜ. τὸν βασιλεύαν

ΒΑΣΙΛΗΣ Νε-ρὸ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Νερὸ εἶπε

ΜΙΛΤΟΣ Νερὸ (τὸν περὶ ποισύλα)

ΒΑΣΙΛΗΣ Ὁ Μανώλης

ΟΡΟΙ

Σί χέει;

ΑΓΗΣ
ΒΑΣΙΝΗΣ

Μη μιάλες

ὁ Χοῦ-λας...

ΑΝΤΩΝΗΣ

Εἶπε καὶ γιὰ τὸν Μανώλη τὸ Χοῦ-λας

ΑΪΚΡΙΑΤΩΝ

Ἦταν μαζί του

ΒΑΣΙΛΗΣ

Τρῆ-χά-θη-κς.. Μάνε μου (ἀ-
χρῆση βίβλουλαία προσπάδου)
Φαβίολος (ἐπιθανάτος ρόχης)

ΜΙΝΤΟΣ

Γιερ...

ΑΓΗΣ

Αντωνη... Γιαρὸ...

ΒΑΣΙΛΗΣ

Ποῦ εἶμα;...

ΜΙΝΤΟΣ

Γιερ Δῶ...

ΑΓΗΣ

Μαζί μας...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Γῶ...

ΒΑΣΙΛΗΣ

Πατέρα...

ΜΙΝΤΟΣ

Γιερ

ΒΑΣΙΛΗΣ

Ἔχε Γιωργή...!!! Ἡ γῆ!!
(γῆρω του ὄχοι κυαίνε Κοίττα
Γιωργή!...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Πεδαίτη

ΜΙΝΤΟΣ

"Ὄχι."Ὄχι

ΒΑΣΙΛΗΣ

Σῆ-τω... (Κάτι προσπάδου
να βουκωδῆ μὰ πέφτι βαρὺς καὶ
πῶδαινε)

ΑΓΗΣ

Πῶδανε (τοῦ κυαίνε γὰ μάλια
Μπαίτη ὁ γιατρός) ζούζ...

Αναπαύμε... (βιωμή)

Γιέρ... Γιέρ...

(άγρια και πορτοφωφισκή)

Αχζ! Τις ή;

$\Phi = 25/3/133$

Αυλαία

σ. Ν

Φ225/3/133

το ίδιο καίτοι το έχει συζητη
νο ο β. Ληίδιος πρέπει να
γυρίση πάλι να το περύνει

9/6/54

συνομιλία
Παύλου

Ο. ΒΥ.

Μακρυγιάννης με τίτλο της τριτοί Γ.
Καρολάρι (Maurmann) κατά τη ζήτη
αρχαίως ως ορίο επί της οδού «δουκί
Ζωφίας; Μασκινί Ζαφειά ο α. Ζωφίας, ή επί

1. γ. κ.

Το έργο χερσίνης με τίτλο Πυλίωνος επί
6. Λαίος πάλι πάλι ή με τίτλο Ζωφίας (18.
11 (18.) πάλι πάλι επί τού.